

μικρά τῶν ὄποιων ὁ ἄωρος ἀκόμη ἐγλέφαλος καταπονεῖται καὶ ὑπερεντείνεται διὸ τῆς ἀπλῆς ἐκμαθήσεως τοῦ ἀλφαράντου καὶ μᾶλιστα ὅταν ἡ καταπόνησις αὔτη ἡ φύροποιὸς σώματος καὶ πνεύματος γίτεται ἐντὸς μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας ἀσρυκτικῶς πεπληρωμένης σχολικῆς αἴθουστης.

"Ωστε ἡ ἀποστολὴ παιδίων εἰς τὸ σχολεῖον ἡλικίας κατωτέρας τῆς ἐπατεοῦς εἰς οὐδὲν ἀλλο συντελεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ εἰς τὴν ἔξιοράνητον ἐκνεύρισιν τῶν τρυφερῶν σωμάτων των καὶ εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἔγκερχλου — πρᾶγμα τὸ ὄποιον συντελεῖ εἰς τὸ μέλλον εἰς τὴν δημιουργίαν ἀνισορρόπων χρακτήρων.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μελέτη Ἀγγλου ἵκτρου

Δὲν πρόκειται περὶ νέας τινὸς προφητείας τοῦ γνωστοῦ Φέλιξπ., ἀλλὰ περὶ μιᾶς περιεργοτάτης μελέτης Ἀγγλου σοφοῦ βασιζομένης ἐπὶ τῶν φυσικῶν νόμων, εἰτινες παρέλγουσι τὸ φυσικὸν τέλος τοῦ κόσμου καὶ προφητεύουσι τὴν ἀρρεντον καταστροφὴν τῆς σφρίκας μηδὲ μεθ' ὅλων τῶν ὄργανικῶν καὶ ἀνοργάνων ἐπ' αὐτῆς ἔντων.

"Ο ἀήρ δὲν οὐκ εἶναι ἐλεύθερος ἐν ἀπωτέρῳ μέλλοντι· οὐκ ἀποτελέσῃ τὸ προὶὸν βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ θὰ πωλεῖται καθὼς πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον διὸ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου. "Οσοι δὲν οὐκ ἐργασθῶσι διὸ τὴν προμηθείαν τοῦ καθημερινοῦ των ἀέρων καὶ δὲν ἔχουσι τὰ μεσανάκια τὸν ἀγοράσωσι οὐκ ἀποθηκάσωσι, διότι η Φύσις οὐκ ἔχει ἐξαντλήσει ὅλην τὴν προμηθείαν της.

"Ο τεγχνητὸς οὗτος ἀήρ οὐκ ἐναποθηκεύεται εἰς κολοσσαίς δεξικενάς καὶ οὐκ παρέχεται εἰς τὰς οἰκίας διὸ τὴν ἡμεροσίαν χρῆσιν, ὅπως παρέχεται σήμερον τὸ ὄνδρο. Οἱ ἐκ τῆς «ἄλλειψεως ἀέρος θεάτρου» οὐκ εἶναι τότε εἰς τὴν ἡμεροσίαν διέταξιν, καθ' ὃντον ἡ Ἐλευθὺς χρήματος οὐκ συνεπάγεται καὶ τὴν Ἐλευθύνιαν ἀέρος;

"Ἐπειτα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου βαθμηδὸν οὐκ ἔκασθενται καὶ θὰ ἔλθῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὴν ὄποιαν ὁ ἡλίος δὲν θὰ παρέχῃ τὴν ἀναγκαιούσαν θερμότητα πρὸς ὑπερβολὴν τοῦ ἀνθρώπου. Βραδέως ὁ κόσμος τότε οὐκ παγώσῃ καὶ οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ ζῷα δὲν οὐκ είρισκοσι νὰ φάγωσι καὶ δὲν οὐκ δύνανται νὰ προσφυλαχθῶσι ἀπὸ τὸ φῦγος, τὸ ὄποιον οὐκ βραστεύῃ. "Ο ἡλίος οὐκ ἔρμαται εἰς ξειρωριασμένον ὄχρον οὐρανὸν ὡς μια φαιόγρους σφρίκα ἀνίκανος νὰ ἐκπέμψῃ πλέον φῦσις καὶ θερμότητα.

Φρικαλέας ζῶις τεραστίων διατάξεων οὐκ ἀνακύψουν αἴρηνται εἰς τῆς τοικύτης μεταβολῆς τῶν φυσικῶν συνθηκῶν οὐκ συρθῶσιν ὑπεράνω τῶν παγωμένων θαλασσῶν καὶ τῶν λιμνῶν. "Ολίγον κατ' ὄλιγον ὅλα τὰ ἔγχη τῆς βλαστήσεως οὐκ ἔξαρχνισθῶν καὶ εἰς θεατὴν τοῦ θεάτρου. Εἰλος οὐκ κατακλύση τὴν γῆν καὶ ὁ πλανήτης οὐκ ἔκκολουθήτη βραδὺς περιστρέφομενος ἐπ' ὄλιγον ὄχρον χρήσιν μέχρις ὅτου πέσῃ ἀπεψυγμένη πλέον μᾶλιστα ἐπὶ τοῦ θυνόκοντος ἡλίου καὶ ἔξαρχνισθῇ καὶ ἐκμετανισθῇ πᾶν ἔγκον τοῦ ὑπερβαντοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κόσμου.

— Κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφορίες τοῦ στατικοῦ γραφείου τῆς Γερμανικῆς Κύβερνησεως ὁ πληθυσμὸς τῆς Εύρωπης ηὔποτε κατὰ τὴν τελευταίαν 25 τίχα κατὰ 80 ἐκατομμύρια περίπου κατοίκων. Μεταξὺ τῶν χωρῶν, ὃν ὁ πληθυσμὸς γοργότατα ηὔποτη, καταλέγεται καὶ ἡ Ἑλλάς. Ήτις ἐν ὧ τὸ 1875 ἡμέραι κατοίκους 1,556,000, ἀριθμεῖται τὸ 1900 κατοίκους 2,538,000. "Αν ἀφερθῇ ἡ ἐκ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας αὖτης, καὶ αὖθις ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς φαίνεται προσανηθεῖς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δι' 800,000 περίπου ψυχῶν. "Ἐν ταῖς πληροφορίαις ταύταις ἡ Κρήτη καὶ ἡ Κύπρος φέρονται ἀριθμοῦσαι ὁμοῦ τὸ 1900 κατοίκους 537,000.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐν τῷ ὑπὸ χρονολογίαν 16 Ιουλίου 1900 προγράμματι πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαιούτου Γ. Χ. Μανιουσάκη κατὰ τοῦ ὄρειλέτου Β. Ηπαπάδην τῷ δημοσιευθέντι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 68 ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδούμενης ἐφημερίδος «Ἀναγέννησις» ἐγγέφη ἐσφαλμένως ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἐν τῷ προγράμματι τούτῳ ἀκινητῶν κτημάτων θὰ γίνη τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1900 ἡμέραν Κυριακήν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐντὸς οὗτος γενήσεται δριτοτάξις τὴν 1ην Οκτωβρίου 1900 ἡμέραν Κυριακήν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐντὸς τοῦ οὗτοῦ Συμβολαιογράφου καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὡς καὶ ἐν τοῖς καινοποιηθεῖσι προγράμματοι ἀναρρέσται.

"Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 67 τῆς 21 Ιουλίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς «Ἀναγέννησεως» ἐκ τυπογραφικῆς ἀλεφίας παρεσέρρουσαν τὰ ἔχης λάθη:

1) Ἐν τῷ ὑπὸ χρονολογίαν 22 Ιουλίου 1900 προγράμματι πλειστηριασμοῦ τοῦ Βασιλ. Τσαγκαράκη κατοίκου Ρεθύμνης κατὰ Λεωνίδ. Ἀντωνίου κατοίκου Σκουλούφια Μυλοποτάμου ἐν στίχῳ 44 κατὰ εὐθος ἐτέθη «ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ρεθύμνης Κωντ. Ἀνδρούδην» ἀντὶ τοῦ ὄρθος «ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς Επαρχίας Μυλοποτάμου Ιωάννου Νικολακάχην» καὶ ἐν στίχῳ 45 ἐτέθη «καὶ ἔξωθι τοῦ ἐν τῷ πόλει

ταύτη γραφείου αὐτοῦ» ἀντὶ τοῦ ὄρθος «καὶ ἔξωθι τοῦ ἐν Κρατελλίῳ Μυλοποτάμου γραφείου αὐτοῦ».

2) Ἐν τῇ ὑπὸ χρονολογίᾳ 15 Ιουλίου 1900 προγράμματι πλειστηριασμοῦ τοῦ Ἀριστείδου Π. Ηπαπάδην κατοίκου Ρεθύμνης κατὰ Μιχαήλ Ροδινοῦ ἢ Καυγκατζῆ κατοίκου Ατσιτοτόκου Ρεθύμνης, ἐν στίχῳ 35 ἐτέθη «ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Ρεθύμνης Θερμιτ. Συραχεῖσσον» ἀντὶ τοῦ ὄρθος «ἐνέπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης Ἑμμ. Ηπαπάδην» καὶ ἐν στίχῳ 36 ἐτέθη «καὶ ἔξωθι τοῦ ἐν τῇ γραφείου αὐτοῦ» ἀντὶ τοῦ ὄρθος «καὶ ἔξωθι τοῦ ἐν Ρουστίκοις τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης γραφείου αὐτοῦ».

3) Ἐν τῇ ὑπὸ χρονολογίᾳ 15 Ιουλίου 1900 προγράμματι πλειστηριασμοῦ τοῦ ιδίου Ἀριστείδου Π. Ηπαπάδην κατοίκου Ρεθύμνης κατὰ Εμμ. Χαράλαμπην κατοίκου ὡταύτως ὡς ἐναποκούντος τὴν πατρικὴν ἔξου σίνι ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων τοῦ Μαρίας, Χρυσοῦ; Ἐλένης, Ηπαντελῆς καὶ Γεωργίου Ἑμμ. Χατζίδην κατηρούμων τῆς ἀποθετήσης μητρός των Αἰκατερίνης Καλουδοπούλας ἐτέθη ἐν στίχῳ 49 «ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς πόλεως Ρεθύμνης Χαράλαμπ. Ι. Σταυράτην» ἀντὶ τοῦ ὄρθος «καὶ ἔξωθι τοῦ ἐν τῇ γραφείου αὐτοῦ» ἀντὶ τοῦ ὄρθος «καὶ ἔξωθι τοῦ ἐν Ρουστίκοις τῆς ἐπαρχίας Ρεθύμνης γραφείου αὐτοῦ».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γεωργίου Μ. Μαρκογεώργη κατοίκου Σκαλωτῆς τῆς Επαρχίας Σφρακίων.

Ἐνώπιον

Τοῦ Κ. Γραμματέως τοῦ Η. ποτοδικείου Σφρακίων. Δηλῶν διὰ τὴν δικαστήν τοῦ θανάτου τοῦ κατά Λεύκιον τοῦ 1897 ἐν Ασκυρῷ Σφρακίων ἀποθανόντος νεῖσυ μην Νικολ. Γ. Μαρκογεώργη τῆς Νικολούδης ἐποχθεσίδεν μοι κληρονομίαν δὲν ἀποδέχεται ὑπουρθήπτες κειμένην καὶ εἴτε ἐκ κινητῶν εἴτε ἐξ ἀλινήτων ἀποτελουμένην μὴ ἀναμιγθεῖς ποσδῖς ἐς αὐτήν, οὐδὲ εἰς τὰ δικαιώματα οὐδ' εἰς τὰς ὑπογράφουσιν οὐτοῦ πέτρας περγαμένος.

Ἐν Ρεθύμνῃ τῇ 18 Αὐγούστου 1900

Ο πληρεζόντος τοῦ δηλούντος δικηγόρος Πέτρος Δ. Μανουσάκης

· Αριθ. Πρωτ. 396

· Απορ. 460

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ρεθύμνῃ Ηρωτοδικῶν Συγκειμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ιωάννου Σαουνάτου Προεδρεύοντος καλυσμένου τοῦ Ηρωτοδίου (Εἰσηγητοῦ) Ἀλῆ Βεσσάκη καὶ Ηλέτρου Μανουσάκην ἀπεληφωτοῦ καλυσμένων τῶν λοιπῶν Δικαστῶν.

Παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ Ιωάννου Ε. Καυγαλάκην

Συνεδρίσαντον ίδιακτέρως ἐν τῷ δικαστήριῳ τῶν Δικαστῶν Ιωάννου Κ. Διανέκτη η Επαρχίας Ρεθύμνης. Ο αἰτῶν διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίᾳ 21 Ιουνίου 1900 ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀπευθυνομένης αἰτήσεως αὐτοῦ ἐξέθετο διὰ τὸ ἐμφρίνεται ἐκ τοῦ συνημμένου ἐν ἀντιγράφῳ ὑπὸ ἀριθμὸν 183 καὶ χρονολογίᾳ 21 Ιουνίου 1900 βουλεύματος τοῦ ὑπὸ ἀντιληφτῶν διατελεσθεῖσαν Τοῦ Κ. Διανέκτη τοῦ οἰκείου συγγενικὸν Συμβουλίου τοῦ οὐτοῦ τοῦ ιδιοκτήτη τοῦ Δικαστηρίου τούτου Ιωάννου Κ. Διανέκτη τοῦ οἰκείου συγγενικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ηρωτοδίου 182 καὶ χρονολογίᾳ 21 Ιουνίου 1900 βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τῆς Επαρχίας Ρεθύμνης Ιωάννου Κ. Διανέκτη τοῦ οἰκείου συγγενικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ηρωτοδίου 182 καὶ χρονολογίᾳ 21 Ιουνίου 1900 βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τοῦ Ηρωτοδίου 182 καὶ χρονολογίᾳ 21 Ιουνίου 1900 βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τοῦ Ηρωτοδίου 182 καὶ χρονολογίᾳ 21 Ιουνίου 1900 βουλεύματος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου τοῦ Ηρωτοδίου 182 καὶ χρο